

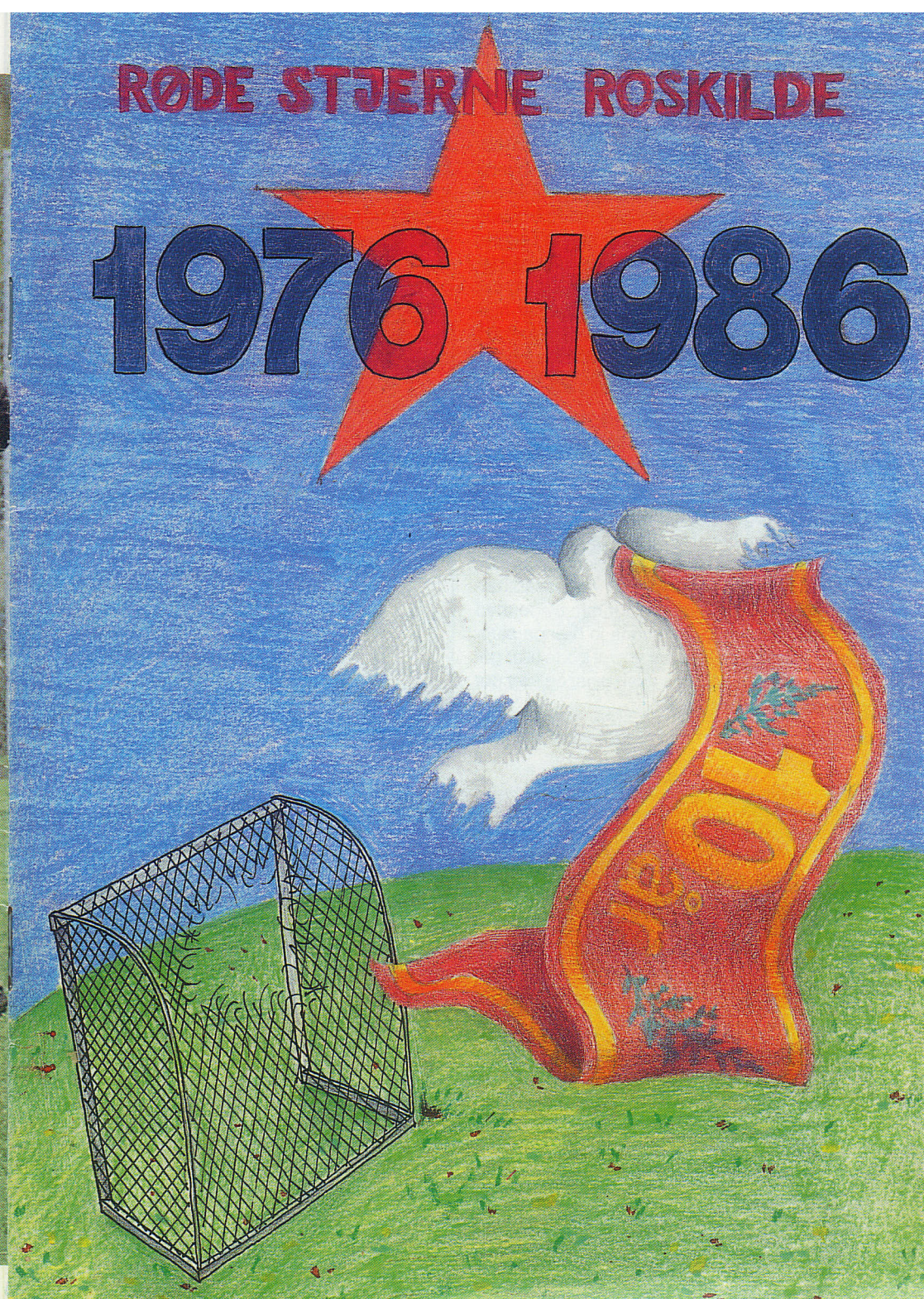
Åge Engelberth Hansen, byrådsmedlem (formand for Økonomiudvalget): Røde Stjerne er en idrætsorganisation, som dyrker mange former for sport. Udadtil markerer klubben sig ikke med sejre på sportssiderne, men det er nok fordi klubben lægger vægten på andre værdier. Umiddelbart fremkalder navnet »Røde Stjerne« associationer til noget politisk – noget med hammer og sejl etc. Men dermed ikke sagt at klubben er en art loge. Det er min fornemmelse at idrætsklubber i dag markerer sig meget mere idrætspolitisk end tidligere, og det tror jeg hænger sammen med at folk ikke længere dyrker sporten alene for sportens skyld, men også af sociale årsager. Derfor har idrætsklubber i dag også et medansvar, rent socialt. Tidligere tror jeg at det mest var middelklassen, der dyrkede sport, men nu er alle sociale samfundslag repræsenteret.

Martin, Café Richard: Røde Stjerne er vist mulighedernes klub. Jeg har lige været med til at starte en basket-afdeling i klubben. Vi snaktede med formanden, og han sagde god for ideen. Vi er en flok, som har gode erfaringer fra fodboldafdelingen, men vi vil hellere spille basket. Jo, Røde Stjerne er den største koncentration af rare mennesker i Roskilde.

Der skal serves med føl's!

Der er lidt af en bokser i den målmand.

Hvad siger Boldklubben Røde Stjerne dig?

Anna Skov Hansen, forkvinde for Fritids- og Kulturudvalget (A): Røde stjerne er jo en af byens boldklubber. Vi har haft en ansøgning fra jer om at I måtte benytte et lokale på Hedegårdens Skole som klubhus. Det undrer mig at I søgte, for I burde vide at Parkforvaltningen har haft lo-kalet de sidste tre år. Der fik I et afslag, og det undrer mig at vi i Forvaltningen ikke har hørt mere fra jer. Det må betyde at I trives. Så vil jeg iøvrigt ønske jer tillykke med jeres 10-års jubilæum.

Dan Bjerring, sportsjournalist på Roskilde Avis: På trods af at jeg har været i Roskilde i 5 år, så har jeg ikke hørt om Røde Stjernes eksistens – før nu. Det lyder som om I er en klub, der lægger hovedvægten på det sociale samvær. Jeg tror selv, at klubber af jeres type, som netop ikke dyrker eliten, vil få en større og større udbredelse, jo længere vi kommer ind i »fritidssamfundet«. Man kan kritisere mig for min uvidenhed om jeres klub, men det kunne jo hænge sammen med at I ikke selv har været gode til at gøre opmærksom på jeres eksistens, og kørt det nødvendige PR-arbejde.

Frank Larsen, PMF Roskilde: Vi har jo givet Røde Stjerne nogle penge til spilledragter, så de kan »rende rundt med vores navn på maven«. Det er fordi vi mener at Røde Stjerne har nogle gode intentioner med deres boldspil, og det er der mange af PMF's medlemmer, der har opdaget. Om jeg selv er med i klubben? Nej, ikke endnu.

Bent Holm Hansen, forkvinde for Roskilde Amts Gymnastikforening (RAG): I RAG kender vi Røde Stjerne som værende en meget aktiv forening. Vi kender jer specielt for bluesagen, hvor vi i Amtsstyrelsen tog en principbeslutning om at det er legalt at spille i trøjer med såkaldte »politiske reklamer«, efter at I havde rejst spørgsmålet. Derudover kender vi jer mest fra kursus- og volleysiden, hvor I har været meget aktive mht. til at få volley-udvalget under RAG til at fungere. Jeg har oplevet en fantastisk glædelig indstilling fra Røde Stjerne, både i bluesagen og i volleyafdelingen.

Redaktion:

Bettina Brønnum Reimer (ansv.)
Lise Olesen
Suki Hagzuk
Tove Nygård

Stjerne-almanak

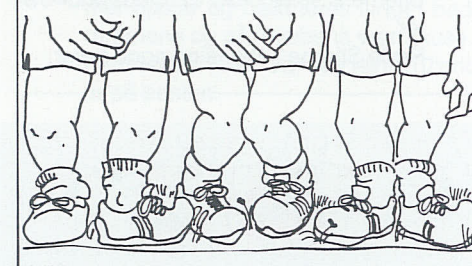
1976 Boldklubben Røde Stjerne Roskilde stiftes efter krav fra kommunen, med badminton og fodbold på programmet. (Man skal være en forening med love, vedtægter og bestyrelse for at få adgang til idrætsfaciliteter).

1977 Dr. Hook smider bukserne på årets Roskilde festival, hvilket ikke vakte specielt opsigt. Røde Stjernes formand spillede uden-dørs fodbold hele vinteren, hvilket heller ikke vakte specielt opsigt.

1978 Klubben fik ingen hal-tider, da formanden var til fodboldlandskamp (som tilskuer), mens lokalefordelingen blev afgjort. Entusiasmen var under nul-punktet.

1979 Kommunisterne ryger ud af folketinget. Boldglæden vender tilbage til Røde Stjerne. Om det skyldes det kapitalistiske system cykliske krise eller strukturkrisen hvis svingningstakt er mere langvarig, eller andet, må stå til historien at bevise.

Der skulle gå år før stjernerne lærte at blokere.

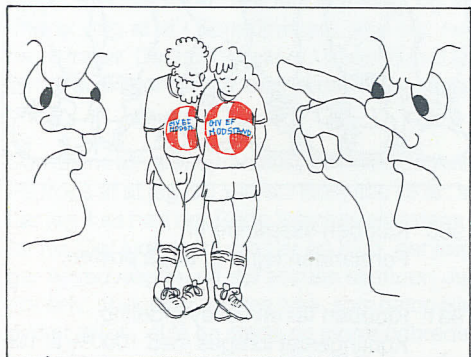
1980 Klubben ekspanderer. Formanden fejrer 5. år på posten.

1981 Klubben får en volley-afdeling. Kontingentet forøges med 1000% til 100 kr. I fodboldafdelingen diskuteres heftigt om deltagelse i turneringer. Flere af klubbens medlemmer tager fodturen til Paris. Røde Stjerne spiller i »Giv EF modstand«-trøjer.

1982 Klubben bliver medlem af RAG og fodbold taber de første 7 kampe. Den kollektive ekstase bliver med karnevallet indført i Danmark.

1983 Klubben vokser eksplosivt. RAG's fodboldudvalg forbyder Røde Stjerne at spille i »Giv EF modstand«-trøjer. Røde Stjerne køber sine egne trøjer.

1984 badminton deltager for første gang i en turnering og vinder ét sæt. Enkelte damer begynder at mænge sig på fodboldbanen. »Stjerneskuddet« barsler med sin første udgivelse: »Vore ideer og visioner – i de højere luftlag – skal også dyrkes ved siden af vores sportslige udfoldelser« (Stjerneskuddet nr. 1, 1984). Trøjesagen tages op af Stjerneskuddet.

SWOSH!

Nogle er på hælene, andre har bolden.

1985 Badminton deltager for anden gang i en turnering og vinder med mere end ét sæt. Diskussionen fra '81 blir gjort til skamme: der er nu herrehold både i RAG og serie 6 (under Sjællands Boldunion) + et Old Boyshold i RAG. Og damerne begynder at træne. Trøjesagen vindes og Røde Stjerne må

igen spille i »Giv EF modstand«-trøjen. Der indgås sponsorstafte med PMF. Volley har for mange medlemmer, men løser det med flere træningstider. Spørgsmålet om hvorvidt klubben skal have en øvre grænse for antal medlemmer opstår og diskuteres ivrigt i baderummene og på klubbens værtshuse. Formanden får en kurv og fejrer 10'ende år på posten.

Prof. ser det ud, selvom OB's SBUhold har problemer med at få klatten ind.

1986 Røde Stjerne Roskilde afholder landstævne. Fodboldlandsholdet vælger at tage til VM i Mexico. Fodbold-damerne deltager i deres første ude-turnering og er ret suveræne. Mændene har nu også et OB-hold i SBU-turnering. Atomskyen fra Tjernobyli skaber panik i forsvaret.

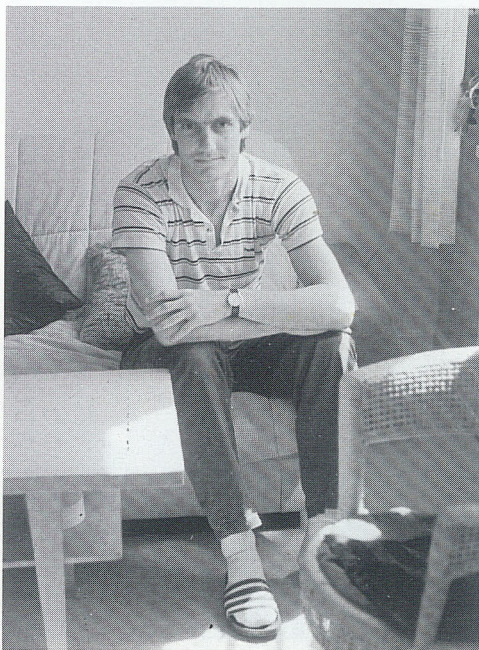
1986 Dameholdet, som hovedsaglig består af enlige mødre og andre fattigrøve, må benytte sig af kvindelig opfindsomhed når de skal ud og spille.

1996 Old Girls får Elisabeth Arden som sponsor. Super Old Boys begynder så småt at komme til træning. Formanden fejrer 21'ende år på posten. Ellemann bliver offer for attentat i Kina.

Motionister og artister

Alle kan blive enige om at det skal være sjovt at dyrke idræt. Men hvad er det egentlig for mål og rammer, som politikere, planlæggere og vi selv opstiller for vores fysiske aktiviteter. Carsten Haurum har taget de store briller på, og giver i dette interview sit bud og sine visioner. Carsten Haurum er forhenværende landsholdsspiller i håndbold, og bl.a. kendt for sit engagement i Idræt for fred. Desuden har han udarbejdet en rapport om fritiden og de offentlige midler.

Carsten Haurum mener at sport og politik hænger uløseligt sammen.

Spejdere, sport og slanter

I Danmark bruger vi 3 mia. kr. om året på at drive idrætten. Heraf udgør de 2 mia. offentlige midler, mens idrættens egenindtjening er ca. 1 mia. kr. Ca. 750 mill. kr. indtjenes via kontingenter, mens det resterende beløb indtjenes ved bankospil og deslige, samt sponsoring. Højt regnet udgør sponsoringen 100 mill. kr., og det svarer til ca. 3% af det samlede beløb, der anvendes på idrætten. Det er altså kun en brøkdel, og når sponsoringen ofte tillægges en stor betydning, så tror jeg at det skyldes at det er marginalkronerne for klubberne. For mig at se kunne idrætten sagtens udvære disse penge.

Det offentlige bruger 85% af tilskuddene til børne- og ungdomsarbejdet til idrætten, mens øvrige aktiviteter, som spejdere og politiske ungdomsforeninger må deles om resten. Kommunen står for langt den største fordeling af disse tilskud, og kan til en vis grad selv bestemme, hvem der skal have tilskud. Eksempelvis støtter kun 25% af kommunerne de politiske ungdomsforeninger.

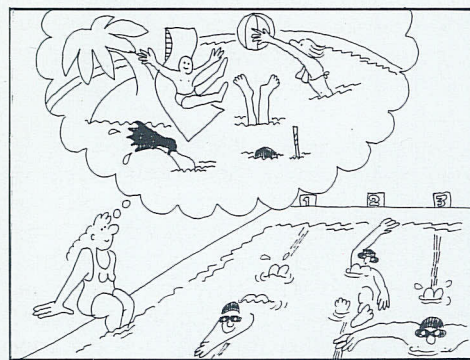
Der bruges altså kæmpesummer på idrætten, og dette skyldes ikke mindst de store anlægs- og driftsomkostninger. Internationalt set har vi i Danmark en temmelig god dækning af haller, men der mangler stadigvæk halkapacitet. Folks lyst til at dyrke en form for motion er klart sammenhængende med udbuddet af faciliteter. For mig at se er det vigtigste idrætspolitiske styringssystem herhjemme netop anlægsudgifterne. For det første er disse udgifter så store, at de kræver en politisk beslutning hver gang, for det andet mener jeg at den måde hallerne udformes på indirekte betinger hvilken idrætsgren og hvilke former for kropskultur der kan dyrkes.

Firkantet tankegang

Alle kommuner bygger svømmehaller rektangulære med internationale mål og sorte streger, som man kan piske frem og tilbage langs. Læg mærke til hvad vi alle sammen gør, når vi er nede ved stranden eller plasker i en pøl på Mallorca: vi springer rundt efter en bold og kaster os sidelæns. Men det må vi jo ikke i svømmehallerne, for så ramler vi ind i svømmerne på langs af de sorte streger.

Der er ikke noget der hindrer kommunerne i f.eks. at bygge runde svømmehaller med en ø i midten, eller med en rutchebane. En sådan hal ville indbyde til at lege i, og jeg er sikker på at ungerne er ligeglade med banernes længde. Det interesserer kun konkurrencesvømmerne,

og indtil videre bygges svømmehallerne alene på deres præmisser. Håndboldhaller er velegnede til håndbold for voksne, men hvad med børnebold? I øvrigt egner hallerne sig heller ikke til rytmisk gymnastik, fordi akustikken er så dårlig.

Man kunne forestille sig at kommunerne begyndte at bygge idrætsfaciliteter, som tog højde for andre kropslige behov, end lige det at løbe hurtigere eller springe højere. Kommunerne kunne også bygge idrætsfaciliteterne i tilknytning til arbejdspladser og boligområder. Samtidig kunne der bygges i en mindre og billigere målestok, og man kunne sørge for at decentralisere faciliteterne. For mig at se er der ingen tvivl om at den måde vi dyrker vores krop på i dag, er den dyreste måde man nogensinde har fundet på. Og jeg tror samtidig at mange i dag kun er medlemmer i en idrætsforening, fordi de skal have et adgangskort til disse faciliteter.

Den magiske grænse

Du skal være medlem af en idrætsforening for at komme ind i de kommunalt financerede idrætsanlæg. Vi ved samtidig at en stor del af befolkningen dyrker motion udenfor hallerne og idrætsforeningerne. Det ville være interessant at se hvad der skete, hvis denne store gruppe slog sig sammen, og stillede krav om at komme ind i hallerne. De betaler jo til faciliteterne via skattebilletten. Måske kunne man presse kommunerne til at indse det rimelige i, at denne gruppe ikke skal holdes udenfor. Det ville betyde et brud på idrætsforeningernes monopol. Jeg mener godt at der kan stilles spørgsmålstegn ved om det er nødvendigt at være medlem

i en klub for at få lov til at dyrke sin krop. For mig at se er sidelinjen i hallerne den største skillelinje i dansk idræt. Du må kun træde ind over den sidelinje, hvis du er medlem af en forening, og har de rigtige karakteristika på det rigtige tidspunkt af dagen. I idrætssystemet bliver vi inddelt i køn, alder, gren, funktion og tidspunkt. Der er en tendens i f.eks. badmintonforeningerne, at man lejer banerne ud til dem, der gerne vil spille »husmoderbadminton«. Hvis denne tendens fortsætter, så kan det være at det offentlige får øjnene op for det måske urimelige i, at der postes 2 mia. kr. i idrætsforeningerne, mens resten af befolkningen udelukkes, og presser på for at komme ind.

Måske vil det gå med hallerne, som det gør i svømmehallerne, hvor der er offentlig adgang i visse perioder på dagen. Så skrider fundamentet i idrætsforeningerne, som vi kender dem i dag. De perspektiver bør idrætsforeningerne tænke lidt mere over.

Klubberne tømmes for indhold

Efter min mening er filosofien bag sporten stærkt forbundet med industrisamfundets filosofi, nemlig udtrykt gennem det olympiske motto: højere, hurtigere, stærkere. I idrætsbetænkningerne står der at de aktive idrætsudøvere skal forholde sig kritiske til samfundet, som idrætten er en del af. Jeg mener at det at være i opposition har mistet sin betydning, og at der er sket en afpolitisering af idrætten. Da gymnastikforeningerne i sin tid startede, var det bøndernes kamp mod systemet, og disse foreninger havde rent faktisk en kraft i lokalsamfundet. I dag mener jeg at idrætsforeningerne – udover det rent sportslige – er ved at være tomt for indhold. Røde Stjerne klubberne er et forsøg på at tilføre klublivet noget af det indhold, som foreningerne engang havde. Men jeg har samtidig en fornemmelse af, at I bliver mere og mere integreret i det etablerede idrætssystem, og indgår på mange måder på sportens præmisser. Vi har som mennesker behov for at røre os fysisk, men vi har også behov for intellektuel stimulation af forskellig art. I dag er man medlem af en filmklub, en frimærkeklub etc. Hvis idrætsforeningerne blev stedet, hvor man samlede flere aktiviteter og fik opfyldt flere behov, så tror jeg at foreningerne kunne genvinde noget af den gamle kraft.

Et argument for at flytte aktiviteter hen i idrætsforeningerne er bl.a. at det jo er dér børnene er i forvejen. Vi taler jo om 1 mill. børn og unge. Der er ingen tvivl om at det, der trækker i øjeblikket er sporten. Mit mål med en idrætsforening er at man der skal andet end blot at dyrke sin krop.

Idræt for fred er et eksempel på at sportsfolk er begyndt at forholde sig til omverdenen, og har tilført nye elementer i foreningerne. Det har medført diskussioner om ytringsfrihed, og om hvem der har retten til vores kroppe. Jeg tror også at det har været medvirkende til at stille spørgsmålstejn ved demokratiet i klubberne.

Klubtyranni

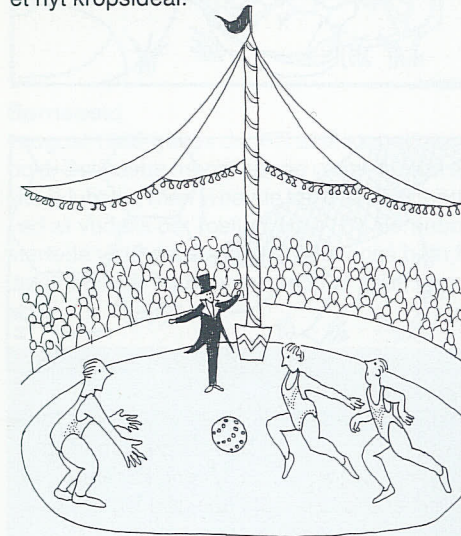
Når ungerne løber i gården og spiller bold og leger, så finder de selv ud af at organisere deres leg. Når de så melder sig ind i en klub, så oplever de at der kun er een ting, der tæller, nemlig sportens selvforståelse. Der står en mand og bestemmer – diktatoren – og det er lov. Udenfor banen forventer vi, at børnene er demokratiske, og de skal lære at tage stilling til omgivelserne. Som forældre sender vi børnene

hen i noget af det mest autoritære system der findes. Jeg har tidligere nævnt at jeg opfatter sidelinjen, som den største skillelinje i dansk idræt. Vi bliver inddelt og underopdelt. Hvor går man hen og dyrker sin krop sammen med sit barn og med udgangspunkt i sin familie, som trods alt er kernen for de fleste mennesker? I det hellige turneringssystems navn tilgodeser idrætsforeningerne slet ikke sådanne behov.

Kropsideal under forandring

Det kapitalistiske industrisamfund bygger på en vækstfilosofi, og jeg er enig i tesen om at der er en snæver sammenhæng mellem samfundet som sådan og den dominerende legemeskultur. Med oliekrisen, forureningsproblematikken etc. mener jeg, at der er sat spørgsmålstejn ved denne vækstfilosofi, fordi vi ikke fortsat kan blive ved med at udnytte naturen skånseløs. Hvis vi så – i et historisk perspektiv – er ved at nærme os en grænse for vækst, og er på vej ind i en anden type samfund, som bygger på en lidt anden filosofi, så skulle det også kunne afspejles i legemeskulturen. og det mener jeg at der er tegn på,

f.eks. gennem begævelsen ud i det grønne med jogging. Det kan tages som udtryk for en afstandtagen fra den traditionelle måde at dyrke sin krop på. Jeg tror ikke det alene er reklameverdenen, som har lokket folk ud med et nyt kropsideal.

Cirkus Sportiva

Jeg tror at der vil komme et stadigt stigende ønske om at bevæge sig væk fra turneringssystemet. I forlængelse af dette tror jeg at sporten vil dø af sig selv. Det behøver man ikke at arbejde for. Sporten vil overleve som Cirkus, ligesom »den stærke mand« gjorde. Vores landshold i

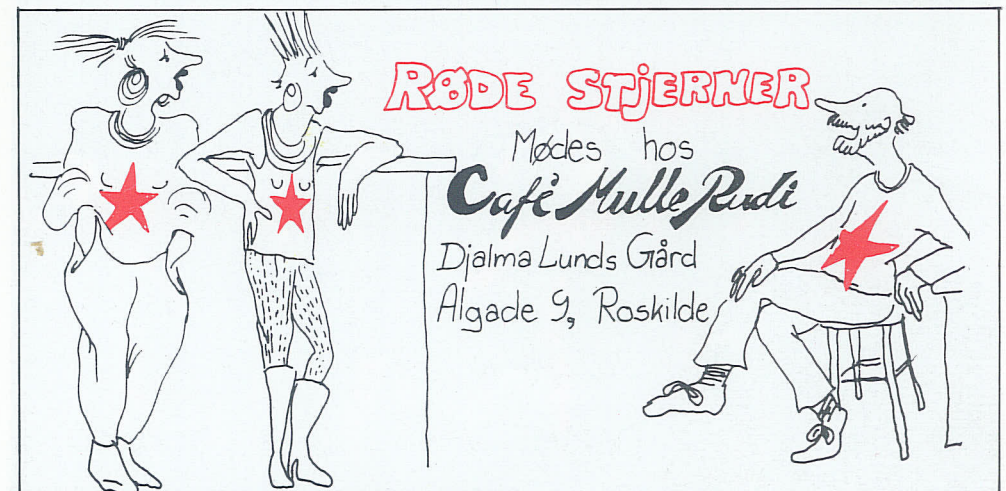
fodbold tangerer allerede cirkustilstandene, som vi kender det fra Italien og Vesttyskland. Indenfor badminton og tennis har vi allerede det omrejsende show, som rejser rundt og optræder for publikum. Folk indløser en billet, og ser sporten som røndyrket artisteri.

Men for at samle trådene, så mener jeg at der er noget galt med baggrunden for de 2 mia. kr., som vi poster i idrætten årligt. Det kan ikke være meningen at vi skal uddanne nye Michael Laudrup'er. Intentionerne må simpelthen være at så mange som muligt får lov til at røre sig og dyrke en fornuftig form for motion, som tilfredsstiller de behov, som folk har.

Her ser du klubbens ryggrad!

HAR DU LYST TIL AT SPILE VOLLEY-BALL,
FODBOLD ELLER BADMINTON? ELLER HAR
DU LYST TIL AT STARTE EN GOLF-,
VANDPOLO-, ELLER EN BRIDG-
AFDELING, SÅ KONTAKT RØDE
STJERNES FORMAND:
JØRGEN SKAARUP,
DOMMERVÆNGET 24A, 366823

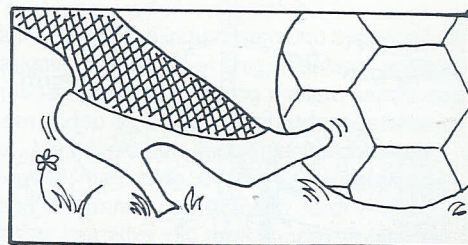
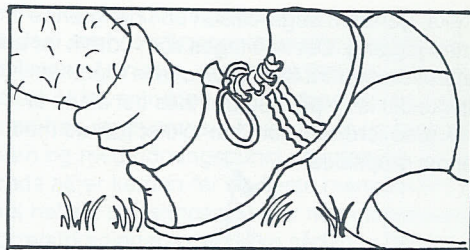
Fodbold

I RS spæde start var fodbold den eneste aktivitet på programmet. En lille flok M/K'er i alle aldre gik og hyggede sig en enkelt gang om ugen med at spille bold. Sådan var det et par år, men da der kom stadigvæk nye medlemmer til, fandt man ud af, at det kunne være meget sjovt at spille med i en turnering og møde andre hold. I starten kostede det nogle dyre »lærepenge«, dvs. at man fik store klø af de andre. og da der stadigvæk kom flere medlemmer til klubben, besluttede man at træne to gange om ugen. Det viste sig at bære frugt, for man begyndte pludselig at vinde nogle kampe.

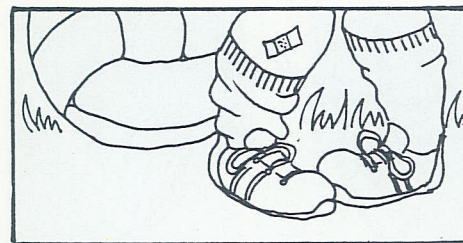
I dag er der ca. 70 aktive fodboldspillere i RS, fordelt på 5 hold: 2 herre-senior, 2 junior-oldboys og et damehold. Alle hold har en eller to holdledere, som også fungerer som U.K. (udtagelseskomite), dvs. de sørger for at man i hvert fald er nok til at spille en kamp, selv om det nogle gange kniber. Over dem svæver så fodboldformanden, som prøver at holde sammen på trådene og løse de problemer, som kan opstå hen ad vejen.

I øjeblikket ser det ud til at det er dameholdet og herre-senior serie 6, der klarer sig bedst, men som altid er R.S. en langsom starter. Så til efteråret vil de andre hold måske også blande sig i topstriden. Men selvfølgelig »gælder det ikke om at vinde, men bare at være med«, som vi siger i RS, selvom vi håber på at ligge i serie 4 om to år.

Jan Skinbjerg
tlf. 36 32 82

»Radio Bingo, goddag. Nå, hvad får de så tiden til at gå med, frue?«

Børnebold

I august 1985 lykkedes det RS at få startet børnebold. Det havde meget længe været et stort ønske i klubben, men vi havde haft vanskeligheder ved at vurdere det reelle behov. Da børnebold startede viste det sig imidlertid at også børn fra de etablerede klubber ønskede at spille børnebold.

Damer mod Måløv.

Bladgruppen

Siden 1984 har klubben haft et internt blad, STJERNESKUDDET, som udkommer fire gange om året. Redaktionen har haft skiftende medlemmer, men nu udgør fire kvinder en fast kerne – dvs. klubben har en »dameredaktion«. Dette afspejler sig i at STJERNESKUDDET i form og indhold kan tage konkurrencen op med selv de mest populære dameblade i landet. En særlig opmærksomhed har sladderspalten, STJERNEKIKKERTEN, hver gang bladet er på

De første træningsgange bestod hovedsagelig i at børnene hyggede sig, og spillede fodbold uden de store teoretiske oplæg eller den store fysiske træning. Det er nemlig klubbens vurdering at børnebold skal være leg med vægt på det sociale samvær.

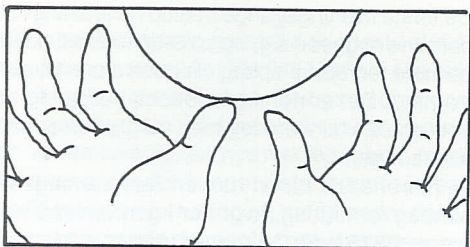
I vinterens løb har vi haft en fast træningstid søndag formiddag, hvor der i gennemsnit har været 10-15 børn. Vi regner med at starte op i foråret med ca. 20 børn. Endnu har vi ikke taget stilling til hvilke turneringer børnene skal deltage i, men der er tale om at de skal deltage i forskellige endags-turneringer.

I jubilæumsåret kan det hermed konstateres, at RS er blevet udvidet med en børneafdeling.

Keld Pedersen
tlf. 35 25 33

gaden (her anvendes ofte free-lance journalister). Mere seriøs er bladet i STjerneportrætterne, hvor vi igennem nogle af klubbens medlemmer forsøger at indfange stemningen i klubben. Da vi ikke har et fast tilholdssted i klubben fungerer vores blad også som et vigtigt forbindelsesled mellem medlemmerne.

Sidst men ikke mindst forsøger vi os med op-søgende arbejde, og det har bl.a. resulteret i et særnummer om idræt for fred og dette jubilæumsnummer.

Volleybold

I RS spiller vi mixed-motions-volley, dvs. at kønne blander sig, og ambitionsniveauet er afslappet. Vi har en trænergruppe, som skiftes til at lave opvarmning og finde nye og spændende øvelser frem.

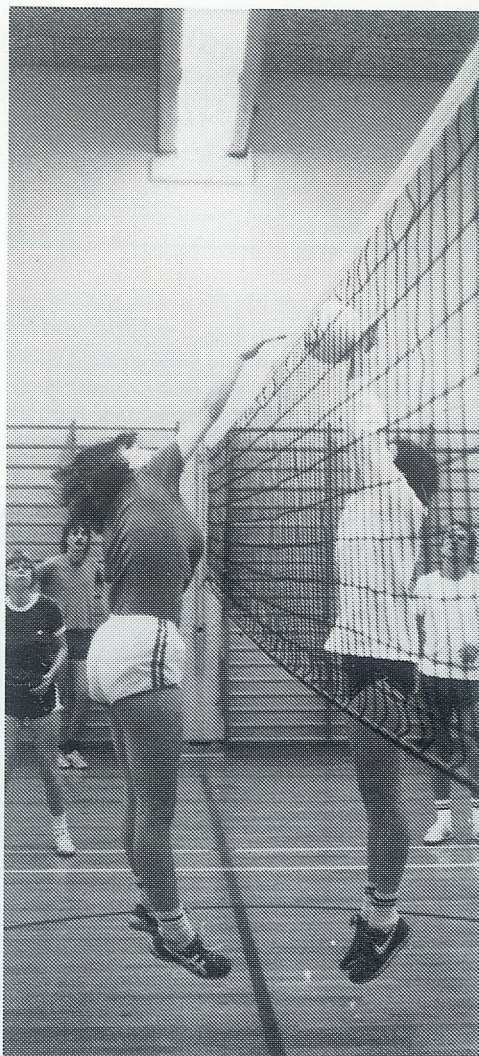
Vi deltager i forskellige volleyaktiviteter for motionister under Roskilde Amts Gymnastikforening, og to gange årligt arrangerer vi vores egen volleystævner. Da vi (endnu) ikke har et klubhus, er vi sponsor for nogle af byens værtshuse efter veludført træning og spil. Det hygger vi os også med.

Mht. til næste sæson, så satser vi på at få mandag og torsdag aften fra 19-21 i en hal. Sæsonen starter i august, hvor vi indleder med et spillemøde, hvor vi vil tilrettelægge vores aktiviteter.

Og så spiller vi selvfølgelig socialistisk volley, dvs. »det gælder med alle midler om at tabe«. Det passer nu ikke helt, men vi har f.eks. forsøgt at lave stævner, hvor vi har inviteret andre hold, og mixet spillerne helt tilfældigt. Vores princip er at vi spiller tre sæt, og så kan vi altid nå at bytte lidt rundt på spillerne på holdene, hvis holdene viser sig at være ujævnbyrdige. Der skal gang i spillet, så alle synes det er sjovt at spille.

Johnny Randahl
tlf. 35 85 73

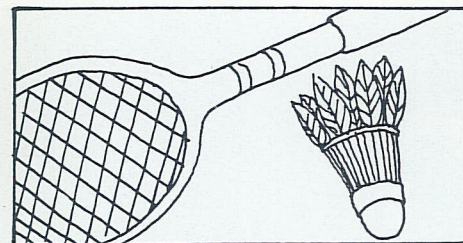
Bent Holm Hansen, forkvinde for Roskilde Amts Gymnastikforening (RAG): I RAG kender vi Røde Stjerne som værende en meget aktiv forening. Vi kender jer specielt for bluesagen, hvor vi i Amtsstyrelsen tog en principbeslutning om at det er legalt at spille i trøjer med såkaldte »politiske reklamer«, efter at I havde rejst spørgsmålet. Derudover kender vi jer mest fra kursus- og volleysiden, hvor I har været meget aktive mht. til at få volley-udvalget under RAG til at fungere. Jeg har oplevet en fantastisk glædelig indstilling fra Røde Stjerne, både i bluse-

Efter 3. sæson blev blokaden iværksat.

sagen og i volleyafdelingen.

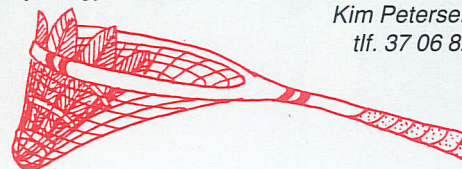
John Jacobsen, bestyrelsesmedlem i Roskilde Idræts Union: Jeg kender godt boldklubben Røde Stjerne, bl.a. fordi I overtog KFUM's gamle spillefaciliteter på Hedegårdnes Skole. Og jeg kender jeres formand Jørgen Skaarup. I startede vistnok som en slags beboerforening. Jeg opfatter jeg som et alternativ til de traditionelle boldklubber, fordi I ikke går op i konkurrencen. Jeg synes det er godt at der eksisterer sådan et tilbud.

Badminton

Badminton i RS har eksisteret siden klubbens start, og mange spillere har spillet badminton samtidig med at de dyrker andre sportsgrene indenfor klubben. I starten havde vi kun badminton-tider på Roskilde Kommunes skoler i gymnastiksale, så man kunne holde sig i form om vinteren, når fodboldturneringen var slut. Som noget ganske nyt startede vi for to år siden med at deltage i turneringer under Roskilde Amts Gymnastikforening. Det første år gik det ikke særligt godt i disse turneringer, og måske hænger det sammen med at vi også havde dårlige faciliteter at træne i. Sidst år begyndte vi at få træningstider i haller, og det har betydet at vi har haft bedre muligheder for at udvikle vores spil. Vi klarede os i hver fald en del bedre i turneringen i år. Vi håber at vi i næste sæson kan få startet noget fællestræning for badminton-spillerne, og så kan vi jo se om vores spil ikke bliver endnu bedre. Badmintonafdelingen har lidt under, at spillerne ikke rigtig har haft noget til fælles, fordi vi har været spredt rundt omkring i byens gymnastiksale og haller.

Kim Petersen
tlf. 37 06 82

What goes up, must come down.

